

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/78/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110011265
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4110011265.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného A. S. a spol., pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 247 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 14.05.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X. A. S. Q. X. E. K. B. , narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., C. XXXX/XX ,

X. P. K. R. Q. B. E. B. , narodený XX.XX.XXXX vo N.,
trvale bytom N., Č.Ď. D. X., V.. Q. Č.. XX,
toho času bytom R. S. R., F., R. - P. T., S..X..C. XXXXX L. XXXX, H., L. Q.

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e :

dňa 18.09.2003, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, z areálu spoločnosti AGF s.r.o., vo Vrábľoch, časť Horný Oháj č. 222, odcudzili bielu elektroniku - vysávače, kávovary a varné kanvice zn. Philips, a to tým spôsobom, že obvinený A. S., po tom, ako mu obvinený P. K. dal kľúče od vozidla zn. Renault Magnum R380, G.: H.-XXXCC, N.: N. XXXXXX, rok výroby 1990, bielej farby, za ktorým bol napojený náves zn. BSSNV34.27.24, G.: H.-XXXYE, N.: R., rok výroby 1988, ktoré bolo odstavené v areáli spoločnosti AGF, s.r.o. vo Vrábľoch, časť Horný Oháj č. 222 a v ktorom bol naložený vyššie uvedený tovar zn. Philips, zabezpečil odjazd tohto vozidla, vrátane v ňom naloženého tovaru zn. Philips, do areálu spoločnosti VYHYS, v katastrálnom území obce Podtureň, časť Tureň, okres Liptovský Mikuláš, čím poškodenej spoločnosti Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o., ulica Gen. W. Adresa 38, Bialystok, Poľská republika, spôsobil odcudzením bielej elektroniky zn. Philips škodu vo výške 35 793,- eur,

t e d a :

spoločným konaním si prisvojili vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak škodu značnú,

t ý m s p á c h a l i :

trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 247 odsek 1, odsek 5 k § 9 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. Obvinenému A.H. S.

Podľa § 247 odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, s použitím § 40 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 58 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, mu súd výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 59 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

2. Obvinenému P. K.

Podľa § 247 odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, s použitím § 40 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 58 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, mu súd výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 59 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodená právnická osoba Philips Dap Industries Poland, sp. z o. o., ulica Gen. W. Adresa 38, Białystok, Poľská republika, IČO: 050803941, odkazuje s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv 828/2009, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 22.10.2010, tento prejednal trestnú vec proti obžalovaným A. S. a P. K. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 27.04.2012, 28.03.2013, 30.10.2014 a 14.05.2015 vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaných A. S. a P. K., výsluchom svedka U. K., P. Z. Z., A. K., prečítaním výpovedí svedkov Z. E. M., Z. A., A. T., M. K., Ľ. E., F. Z., K. O., Q. C., A. K., E. E., Q. N., P. Z. Z., M. F., Z. C., Z. O., M. D., Š. Z., D. Z.P., Q. Q. S., P. P. A., ako i prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením ostatného spisového materiálu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. S., sa hlavného pojednávania dňa 27.04.2012 nezúčastnil a výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Preto bola postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku čítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný dňa 22.02.2006 pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva policajného zboru vypovedal, že spoluobžalovaného pracovne poznal dlhšiu dobu, ešte pred augustom 2003 a nie ako tvrdil obžalovaný P. K.. Obžalovaný A. S. sa vyjadril, že obžalovaný P. K. ho obvinil z predmetného trestného činu z pomsty, ktorá vyplývala z finančných nezhôd, ktoré medzi nimi vznikli v dôsledku predaja návesu a ťahača. Ku skutku obžalovaný A. S. uviedol, že koncom augusta až začiatkom septembra roku 2003 sa stretol so svojimi kamarátmi U. K. a P. P. A. a s jemu vtedy neznámym pánom B. F., ktorý mal obchodovať s autami a s autodielmi. Anton Lacko ponúkol obžalovanému na predaj bielu techniku s tým, že malo ísť o zápočet medzi jeho a inou nemenovanou firmou, nakoľko B. F. s bielou technikou neobchodoval a on sám mal široké tuzemské aj zahraničné kontakty. Po týždni ho kontaktoval A., aby si pripravil priestory na uskladnenie tovaru. On vybavil cez Z. monitorované priestory so strážnou službou. Následne on prostredníctvom A. oznámil F. názov a adresu firmy, kde sa mal predmetný tovar zložiť a uskladniť. K uskladneniu tovaru došlo, podľa dodacieho listu vydaného pánom F., za jeho osobnej prítomnosti. Po prebratí tovaru vyplatil obžalovaný F. zálohu vo výške 300 000,- Sk, pričom obžalovaný mal byť sprostredkovateľom predaja predmetnej bielej techniky a zvyšné peniaze mali byť F. vyplatené až po odpredaji tovaru. Obžalovaný sa následne snažil predmetný

tovar predať, nakoľko však došlo k jeho zhabaniu políciou vyhľadal obžalovaný cez K. F., od ktorého žiadal vysvetlenie a vrátenie zálohy. K. prisľúbil obžalovanému, že vyšetrovateľom celú vec vysvetlí.

Obžalovaný P. K., sa hlavného pojednávania dňa 27.04.2012 nezúčastnil a výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Preto bola postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku čítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný dňa 15.12.2003 pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva policajného zboru vypovedal, že cez firmu A. K. vykonával prepravu tovaru a prostredníctvom ktorého sa v mesiaci august 2003 na neho nakontaktovala osoba menom A. zo T.. A. zo T. sa s ním stretol s tým, že potreboval vybaviť nejaké prepravy. V auguste 2003 on uskutočnil pre A. zo T. prepravu z Prahy do Poľska, za ktorú nedostal zaplatené. Následne ho A. zo T. požiadal o vykonanie prepravy z Poľska do Francúzska. On dostal objednávku z Litvy a jeho vodič mal byť v Poľsku, podľa pokynov A. zo T., dňa 15.09.2003 o 08.00 hod.. Následne bola predmetná biela technika v Poľsku naložená do jeho kamiónu a jeho vodičom dovezená na Slovensko. Dňa 17.09.2003 bol kamión s tovarom zaparkovaný vo firme AGF vo Vrábľoch. Toho istého dňa prišiel za obžalovaným A. zo T., ktorý mu oznámil, že si zoberie jeho kamión, tovar vyloží na pre obžalovaného Straku neznámom mieste a jemu z predmetného obchodu vyplatí sumu 300 000,- Sk. Obžalovaný dal A. zo T. kľúče od vozidla, aby si mohli odomknúť kabínu vozidla a odísť s ním preč. A. zo T. obžalovaného ubezpečil, že sa nič nemôže stať a že mu bude kamión vrátený nepoškodený. Dňa 19.09.2003 volal obžalovaný A. zo T. s tým, aby jeho vozidlo bolo v poriadku a aby to bolo spravené tak, aby poisťovňa preplatila škodu spoločnosti Philips. Dňa 22.09.2003 volal obžalovanému jeho vodič, ktorý mu oznámil, že kamión sa nenachádzal vo firme AGF vo Vrábľoch, preto mu povedal, aby to nahlásil na polícii. Ešte v ten deň bolo vozidlo nájdené v Kozárovciach, avšak bez tovaru. Obžalovaný svoje konanie ľutoval a vyjadril sa, že keby nebol vo finančnej tiesni, nikdy by k nemu nepristúpil.

Svedok U. K., kamarát obžalovaného A. S., na hlavnom pojednávaní dňa 28.03.2013 vypovedal, že na základe iniciatívy B. F. sa on, obžalovaný A. S. a B. F. v roku 2003 stretli v Horskom hoteli Poľana a riešili obchod medzi obžalovaným a B. F., pri ktorom B. F. bol predávajúci a obžalovaný kupujúci. Svedok zároveň uviedol, že pri tomto stretnutí bol prítomný aj P. P. A.. Svedok vypovedal, že B. F. povedal jemu a P. P. A., že mal tovar, ktorý potreboval ďalej predať a preto mu s P. P. A. sprostredkovali stretnutie s obžalovaným A. S.. Podrobnosti obchodu si už obžalovaný A. S. dohodol s B. F. sám a on sa už o tento obchod viac nezaujímal.

Svedok Ing. Martin Marušiak, na hlavnom pojednávaní dňa 14.05.2015 vypovedal, že obžalovaný A. S. ho oslovil s požiadavkou, či by mu mohol prenajať sklad a nakoľko mal svedok v tom čase prenajaté priestory od Jednoty Liptovský Mikuláš, ktoré boli prázdne, poskytol ich obžalovanému. Obžalovaný A. S. si v týchto priestoroch uskladnil bielu techniku. Svedok nevedel povedať ani koľko techniky bolo a ani to o aký konkrétny tovar išlo. Svedok nevedel uviesť akým spôsobom tam bol tovar dovezený a kto ho doviezol, pretože on odovzdal obžalovanému A. S. kľúče od skladu a ďalej sa o vec nezaujímal. Obžalovaný A. S. chcel od neho také skladové priestory, ktoré by boli chránené kamerovým systémom. Vzhľadom na skutočnosť, že vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní a vo výpovedi z prípravného konania vznikli zásadne rozpory spočívajúce v tom, že svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému A. S. odovzdal kľúče od skladu a ďalej sa o túto vec nezaujímal, a vo výpovedi z prípravného konania uviedol, že kľúče od skladu zostali u neho, tovar v sklade bol písaný na svedka a vedel presne o aký tovar išlo, bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítaná výpoveď svedka z prípravného konania. Svedok trval na výpovedi urobenej v prípravnom konaní, nakoľko od skutku uplynulo 12 rokov a už si na to dobre nespomínal.

Svedok A. K., na hlavnom pojednávaní dňa 14.05.2015 vypovedal, že obžalovanému A. S. predal kamión Renault Magnum. Po určitom čase, približne asi po mesiaci od predaja vozidla obžalovanému S., obžalovaný P. K. zisťoval u svedka za akú sumu predal obžalovanému A. S. predmetný kamión, pretože obžalovaný A. S. následne predal predmetný kamión obžalovanému P. K., avšak za úplne inú sumu. Svedok však o tom nevedel a obžalovanému P. K. povedal predajnú sumu kamiónu. Obžalovaný P. K. sa na to rozčúlil a myslel si, že obžalovaný A. S. na ňom zarobil. Svedok si na hlavnom pojednávaní nespomínal na sumu, za ktorú predal obžalovanému A. S. kamión a ani na sumu, za ktorú ho predal obžalovaný A. S. obžalovanému P. K.. Svedok uviedol, že obžalovaní sa spoznali u svedka v autobazáre v roku 2001 alebo 2002. Svedok s obžalovaným P. K. spolupracoval na preprave najčastejšie realizovanej na východ, teda do bývalého Sovietskeho zväzu. Na prepravu realizovanú v roku 2003 z Poľska do Francúzska si svedok nepamätal a ani nevedel, či sa na nej podieľal.

Po nahliadnutí do technického preukazu motorového - prípojového vozidla zn. Renault, ktorý bol prevedený z Autodopravy - Surovec na spoločnosť SALI - nákladná doprava, svedok uviedol, že prevádzkovali autodopravu a aj autobazár a mohlo sa stať, že nakoľko autá v bazáre neboli písané na ich firmu, tak po predaji vozidla obžalovanému S. a jeho následným predajom tretej osobe bolo vozidlo priamo prepísané na osobu, ktorej vozidlo predal obžalovaný A. S., teda priamo na firmu SALI - nákladná doprava.

Svedok vypovedal, že vozidlo predal obžalovanému S., pretože on ho vyplatil v hotovosti a obžalovaný K. chcel kúpiť na splátky.

Za splnenia podmienok a postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2014 prečítaná výpoveď svedka P. P. A. z prípravného konania, ktorý pred vyšetrovateľom Policajného zboru dňa 13.03.2006 vypovedal, že v auguste 2003 sedel v hoteli Poľana s U. K. a s B. F.. B. F. sa ho opýtal, či nemá záujem o bielu techniku, nakoľko F. potreboval sumu okolo 500.000,- až 600.000,- Sk. On obchod s B. F. odmietol, ale sprostredkoval mu stretnutie s obžalovaným A. S., ktorému zavolať a tento sa k nim pridal. Obžalovaný a B. F. sa na tomto stretnutí dohodli, že obžalovaný A. S. mal dať B. F. peniaze až po prevzatí si tovaru. Na záver sa dohodli, že potom ako B. F. bude mať k dispozícii tovar, oznámi to P. P. A., ktorý to oznámi obžalovanému A. S., ktorý mu potvrdí prevzatie tovaru a určí miesto, kam sa má tovar priniesť. Asi po mesiaci sa obchod zrealizoval takým spôsobom, že B. F. mu oznámil, že predmetný tovar má k dispozícii, preto on kontaktoval obžalovaného A. S., u ktorého si overil či má dohodnutú hotovosť pripravenú a kam sa má tovar zložiť. Svedok následne oznámil B. F., že peniaze sú pripravené a že s tovarom má prísť na pumpu pri Liptovskom Hrádku, kde sa všetci traja stretli a spolu išli aj s kamiónom na miesto vykládky tovaru. Po vyložení tovaru vyplatil obžalovaný B. F. sumu 300.000,- Sk ako zálohu a zvyšok dohodnutej sumy mal obžalovaný S. zaplatiť F. po zobchodovaní tovaru.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní zápisnice o výpovediach z prípravného konania svedkov Z. E. M., Z. A., A. T., M. K., L. E., F. Z., K. O., Q. C., A. K., E. E., Q. C. N., P. Z. Z., M. F., Z. C., Z. O., M. D., Š. Z., D. Z., Q. Q. S..

Svedok Z. E. M., zástupca poškodenej spoločnosti PHILIPS DAP INDUSTRIES POLAND Sp. z o.o., so sídlom na ul. Gen. W. Andersa 38, 15-113 Białystok, Poľsko, v prípravnom konaní dňa 07.04.2004 uviedol, že predmetná elektronika bola expedovaná zo spoločnosti PHILIPS v Poľsku do Francúzska. Prepravu uskutočňoval slovenský prepravca SALI - P. K. nákladným vozidlom s G.:H.-XXXCC s návesom s G.:H.-XXXYE vodičom Z. A.. O krádeži tovaru sa dozvedeli dňa 13.10.2003 od firmy Philips, ktorá im oznámila, že tovar nedorazil v určený čas do Francúzska. Poškodenej spoločnosti Philips bola spôsobená škoda vo výške 35.793,- eur, ktorá nebola krytá poistením.

Svedok Z. A., vodič nákladnej kamiónovej dopravy firmy SALI so sídlom vo Vrábľoch, v prípravnom konaní dňa 22.09.2003 vypovedal, že dňa 15.09.2003 bol vo firme Philips v meste Bjalystok naložiť tovar, kde mu na nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. Renault Magnum R 380, G.: H.-XXXCC naložili náves s G.: H.-XXXYE, na ktorom bola naložená biela elektronika firmy Philips v cene 35.793,- Eur. Tovar bol hneď po jeho naložení zaplombovaný. Dňa 15.09.2003 vyrazil svedok na cestu a dňa 17.09.2003 o 02.00 hod. odstaviť vozidlo v areáli firmy AGF, s.r.o. vo Vrábľoch, kde zostal spať vo vozidle do 08.00 hod. rána dňa 17.09.2003. Následne svedok vozidlo uzamkol a kľúče aj s dokladmi odniesol obžalovanému P. K.. Dňa 22.09.2003 prišiel svedok vyzdvihnúť ťahač aj s návesom a zistil, že tento tam nebol. Následne túto skutočnosť oznámil Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Vrábľa, ktorý mu oznámili, že podobný kamión bol nájdený v obci Kozárovce, avšak bez tovaru.

Svedok A. T., v prípravnom konaní dňa 30.09.2003 a dňa 15.01.2004 vypovedal, že vypomáhal obžalovanému P. K. ako vodič kamiónu zn. LIAZ s G.:H.-XXXAV. Dňa 17.09.2003 bol svedok celý deň u obžalovaného P. K. opravovať kamión. Počas dňa odišiel obžalovaný po náves do areálu firmy AGF v Hornom Oháji, ktorý priniesol na ťahači zn. Renault. Obžalovaný priniesol náves a ťahač zaniessol späť. V čase okolo 17.00 hod. až 18.00 hod. išiel svedok spoločne s obžalovaným do areálu AGF v Hornom Oháji, kedy si svedok všimol, že za predmetným ťahačom bol zapojený predmetný náves. Dňa 18.09.2003 prišiel obžalovaný okolo 15.00 hod. za svedkom do Štúrova, kde opravovali pokazený kamión a po jeho opravení išli spolu na celý víkend do Maďarska. Počas pobytu v Maďarsku obžalovaný telefonoval s viacerými osobami, svedok však nevedel uviesť s kým obžalovaný telefonoval a o čom.

Jediný rozhovor, ktorý svedok zaregistroval, bol rozhovor obžalovaného s druhým vodičom, ktorému kázal ísť s druhým kamiónom so Senca.

Svedok M. K., v prípravnom konaní dňa 25.09.2003 vypovedal, že dňa 17.09.2003 ráno bol zaviesť Z. A. a od 11.00 hod. do 20.00 hod. opravoval nákladné vozidlo spoločne s obžalovaným P. K. a A. T.. Medzitým bol obžalovaný svojím osobným motorovým vozidlom zn. Ford Eskort modrej farby v objekte AGF, kde bol po ťahač zn. Renault, ktorým priniesol domov prázdny náves z objektu AGF, ktorý sa mal zapnúť za kamión ktorý opravovali, teda za LIAZ. Svedok na druhý deň ráno o 06.00 hod aj s A. T. odišli na kamióne LIAZ aj s návesom do Gbeliec po drevo. Cestou do Štúrova sa im však pokazili brzdy, a keďže ich nedokázali sami opraviť, zavolali obžalovaného na pomoc. Obžalovaný P. K. dorazil do Štúrova o 15.00 hod.. Nakoľko sa vozidlo nepodarilo v ten deň opraviť, svedok išiel na osobnom motorovom vozidle domov a obžalovaný spoločne s A. T. zostal v Štúrove. Po opravení kamiónu vyrazili na cestu do Maďarka. Dňa 22.09.2003 prišiel za svedkom Z. A., ktorý mu oznámil, že kamión s návesom, ktorý nechal v objekte AGF tam nie je, a preto išiel spoločne s ním nahlásiť túto skutočnosť na políciu.

Svedok L. E., nočný strážnik firmy AGF, s.r.o. Vrábľa, v prípravnom konaní dňa 22.09.2003 vypovedal, že celý objekt firmy AGF, s.r.o. Vrábľa bol oplotený a uzatvorený dvojkridlovou bránou, ktorá sa vždy na noc uzamykala zámkom. V noci sa v objekte nechával pustený strážny pes. Svedok vypovedal, že v dňoch od 16. až do 20.09.2003, s výnimkou 19.09.2003, bol v práci od 18.00 do 06.00 hod. Dňa 16.09.2003 prišiel do objektu firmy AGF, s.r.o. vodič pracujúci pre obžalovaného Imricha Straku aj s kamiónom a s návesom, ktorý tu zaparkoval a prespal v ňom až do rána 17.09.2003. V čase, keď svedok o 05.50 hod. ráno dňa 17.09.2003 odchádzal z práce, kamión s návesom bol stále v objekte. Počas tejto služby už žiadne iné vozidlo do objektu firmy AGF ani neprišlo a ani neodišlo. Dňa 17.09.2003, keď svedok nastupoval na ďalšiu nočnú službu o 18.00 hod., predmetné vozidlo s návesom už v objekte firmy AGF s.r.o. nebolo a tak muselo odísť v priebehu dňa 17.09.2003. Svedok zároveň uviedol, že od vstupnej brány mali kľúče všetci vodiči vozidiel, ktorí tam zvykli parkovať.

Svedok F. Z., konateľ spoločnosti AGF s.r.o. Vrábľa, v prípravnom konaní dňa 10.10.2003 vypovedal, že obžalovaný P. K. zvykol parkovať vo dvore jeho firmy dve jeho nákladné vozidlá zn. LIAZ a RENAULT, aj s ťahačmi, na základe zmluvy s ním. Svedok uviedol, že nákladné vozidlo obžalovaného zn. Renault videl naposledy v objekte svojej firmy dňa 17.09.2003 v čase medzi 07.00 až 08.00 hod. ráno. Majitelia vozidiel, ktoré vo firme AGF s.r.o. parkovali si za svoje vozidlá zodpovedali sami, nakoľko mali vlastné kľúče od vstupnej brány do objektu a mohli so svojimi vozidlami voľne disponovať. Kedy predmetné nákladné vozidlo z firmy AGF s.r.o. odišlo nevedel svedok uviesť, avšak s určitosťou tam už nebolo dňa 19.09.2003 medzi 14.00 až 15.00 hod.. O krádeži predmetného kamiónu sa dozvedel až dňa 22.09.2003 od vodiča tohto kamiónu, ktorý išiel túto skutočnosť aj nahlásiť na políciu.

Svedok K. O., súkromný podnikateľ, ktorý parkoval svoje vozidlo v areáli AGF s.r.o., v prípravnom konaní dňa 14.10.2003 vypovedal, že dňa 17.09.2003 prišiel do areálu firmy AGF s.r.o. po svoje vozidlo asi o 06.00 hod. ráno, ktoré tam následne doviezol o 14.00 hod., ale nevedel uviesť, či tam predmetný kamión obžalovaného P. K. bol alebo nie. Svedok vypovedal, že dňa 18.09.2003 videl okolo obeda odchádzať predmetný ťahač aj s návesom, nevidel ale, kto ho riadil. O krádeži kamiónu sa svedok dozvedel až nasledujúci týždeň.

Svedkyňa Q. C., v prípravnom konaní dňa 28.10.2003 a 21.01.2004 vypovedala, že dňa 18.09.2003 išla osobne domov k obžalovanému Imrichovi Strakovi, avšak nakoľko nevedela, kde presne obžalovaný býval, vošla do objektu firmy AGF s.r.o., ktorý mal otvorenú vstupnú bránu. Asi o 08.00 hod ráno videla svedkyňa v areáli firmy AGF s.r.o. nákladné vozidlo obžalovaného P. K. zn. Renault aj s návesom. Nakoľko svedkyňa nenašla nikoho, kto by jej poradil cestu k obžalovanému a nákladné vozidlo obžalovaného bolo uzamknuté, rozhodla sa z areálu firmy AGF s.r.o. odísť. Pri odchode stretla neznámeho pána, ktorý jej poradil cestu. Svedkyňa našla dom obžalovaného P. K., odovzdala mu dokumenty a odišla preč.

Svedok A. K., v prípravnom konaní dňa 20.01.2004 vypovedal, že obžalovaného Imricha Straku poznal 10 rokov a obžalovaného A. S. poznal pracovne od roku 2003. Podľa svedka sa obžalovaní stretli u neho v bazáre náhodne. On ich navzájom nekontaktoval a ani nedal obžalovanému S. číslo na obžalovaného K.. Svedok nevedel uviesť za akým účelom sa chcel obžalovaný A. S. stretnúť s obžalovaným P. K. a ani to aké obchody medzi sebou mali.

Svedok E. E., v prípravnom konaní dňa 03.11.2003 vypovedal, že asi v októbri 2003 sa na neho nakontaktoval obžalovaný A. S., ktorý mu ponúkol na predaj bielu techniku značky PHILIPS. Svedok vypovedal, že keďže vedel predmetný tovar predaj a chcel si zarobiť peniaze, dohodol sa s obžalovaným A. S. na odkúpení časti bielej techniky. On sám spolu so šoférom M. D. bol po tovar pri Liptovskom Mikuláši. Po príchode na miesto si svedok dohodol cenu tovaru a jeho šofér spoločne s dvoma neznámymi mužmi, ktorí tam boli s obžalovaným, mu naložili predmetný tovar do auta. Svedok od obžalovaného A. S. zobral 168 kusov rýchlovarných kanvíc zn. PHILIPS typu HD 4627/18 po 500,- Sk/kus, 78 kusov vysávačov zn. PHILIPS FC9019/09 po 4000,- Sk/kus, 420 ks kávovarov zn. PHILIPS HD 7502/31 po 700,- Sk/kus a 36 kusov kávovarov zn. PHILIPS KD 7626/01 po 1.200,- Sk/kus. S obžalovaným A. S. bol svedok dohodnutý tak, že peniaze za predmetný tovar mu bude dávať postupne až potom ako ho predá. Obžalovaný A. S. mu vystavil na predmetný tovar dodací list. Po určitom čase, keď časť tovaru odpredal, kontaktoval obžalovaného, aby si prišiel po časť peňazí.

Svedok Q. N., v prípravnom konaní dňa 11.11.2003 využil svoje právo podľa § 100 odsek 2 Trestného poriadku a k veci nevypovedal.

Svedok P. Z. Z., v prípravnom konaní dňa 04.11.2003 vypovedal, že jeho známy A. zo Zvolena mu asi v septembri 2003 telefonoval a chcel, aby mu poskytol skladové priestory na dočasné uskladnenie tovaru. Nakoľko on takýmito priestormi nedisponoval, vybavil skladové priestory pre A. zo Zvolena, na základe ústnej dohody u podpredsedu Jednoty M. F., za ktoré mal obžalovaný S. zaplatiť až po uvoľnení skladových priestorov. A. zo T. mu uviedol, že potrebuje uskladniť bielu techniku nejakej levickej firmy, ktorá si mala poň prísť neskôr. A. zo T. prišiel zložiť tovar na kamióny spoločne s ďalšími tromi mužmi, ktorých on nepoznal. Uskladnený tovar predstavoval asi 30 paliet bielej techniky zn. PHILIPS, konkrétne rýchlovarné kanvice, kávovary a vysávače. Po zložení tovaru bol k tovaru priložený dodací list, ktorý už bol vypísaný a ako dodávateľ na ňom bola uvedená levickej firma a ako odberateľ jeho firma El-Sat. Svedok ďalej vypovedal, že hoci tovar bol písaný na jeho firmu, on zaň nikdy nezaplatil, dodací list neopečiatkoval a či ho podpísal, na to si nepamätal. Kľúče od skladu zostali u neho. Po určitom čase si prišiel A. zo T. po nejaké vzorky tovaru do skladu aj s nejakým chlapom, ktorého svedok opäť nepoznal. Po určitom čase si A. zo T. prišiel na Avii asi po jednu tretinu tovaru. Následne ho A. zo T. kontaktoval ešte asi dva až trikrát, kedy mu oznámil, že si príde po zvyšný tovar. Svedok vypovedal, že A. zo T. spoznal asi rok pred týmto obchodom v čase, keď zháňal osobné motorové vozidlo a Jano zo Zvolena mu s tým pomohol. Zmluvu o prenajme priestorov nespisovali, pretože to malo byť na krátky čas.

Svedok M. F., v prípravnom konaní dňa 16.12.2003 vypovedal, že asi v auguste 2003 prišiel za ním jeho známy P. Z. Z., ktorý mal možnosť vybaviť regále vo väčšom množstve za výhodnú cenu, pričom časť týchto regálov si on mal zobrať pre COOP Jednotu Liptovský Mikuláš, časť mala byť pre Verex a časť pre známeho P. Z. Z. z Oravy. Svedok odovzdal P. Z. Z. kľúče od skladových priestorov v Liptovskom Hrádku. Vybavovanie predmetných regálov trvalo P. Z. Z. dlhšie ako predpokladali. P. Z. Z. ho požiadal, aby si mohol niečo zložiť do jeho skladových priestorov, kým nevybaví regále. Dohoda o uskladnení tovaru medzi svedkom a P. Z. Z. bola ústna, bez časového obmedzenia a bez dopredu dohodnutej odplaty.

Svedkyňa Z. C., v prípravnom konaní dňa 04.11.2003 vypovedala, že pracovala ako strážnik vo firme CBS AGS Beňadiková v objekte Nový Vyhyš na kraji Liptovského Hrádku. Išlo o skladové priestory a výrobné haly patriace viacerým firmám. Strážna služba strážila celý objekt. Kľúče od jednotlivých skladov však nemali. Strážna služba viedla knihu príchodov a odchodov do ktorej sa zaznamenávali všetky vozidlá, ktoré prišli do objektu v pracovné dni v čase od 18.00 do 06.00 hod. a v dňoch voľna a cez sviatky počas celého dňa. Do predmetnej knihy bolo zapisované vozidlo pri jeho príchode, s uvedením dátumu príchodu, jeho evidenčného čísla, vodiča alebo firmu ktorej vozidlo patrilo, presný čas príchodu a odchodu, prípadne poznámky, ako napríklad typ vozidla, účel príchodu alebo osoba, za ktorou vozidlo prišlo.

Svedok Z. O., v prípravnom konaní dňa 16.12.2003 vypovedal, že asi v septembri 2003 ho zavolať P. Z. Z. do skladov Jednoty, nakoľko potreboval niekoho na manipuláciu s vysokozdvížným vozíkom. Keď prišiel do skladu č. 4 v Liptovskom Hrádku, už tam bol nejaký zahraničný kamión. On ho hneď začal vykladať. Jednalo sa o náves, na ktorom bolo minimálne 20 paliet bielej techniky zn. Philips. V sklade bol v tom čase P. Z. Z., nejaký A. a dvaja muži, ktorí boli s A.. Zhruba o dva týždne išiel svedok opäť do

skladu s P. Z. Z., pretože A. si chcel zobrať z tovaru nejaké vzorky. Kľúče od skladu mal P. Z. Z. S A. prišiel opäť nejaký chlap, ktorého však svedok rovnako ako tých chlapov pred tým nepoznal a nevedel ich ani opísať. A. si povyberal zo skladu nejaké škatule a odišiel preč. Asi o dva týždne neskôr si prišiel A. na Avii do skladu zobrať asi 10 palet tovaru. A. kontroloval nejaké dodacie listy, svedok sa však nikdy s nimi neoboznámil, a tak ani nevedel odkiaľ tovar pochádzal a čo to bolo presne za tovar.

Svedok M. D., v prípravnom konaní dňa 09.11.2004 vypovedal, že E. E. poznal zo Sládkovičova. Asi v novembri 2003 bol aj s E. E. v Liptovskom Hrádku pre nejakú elektroniku na červenom mercedese, ktorého majiteľom bol Š. Z. a ktorý zabezpečil E. E.. Spolu prišli do skladu v Liptovskom Hrádku. Zacúvali ku skladu a na pokyn E. E. on ako vodič čakal v aute. Svedok nevidel kto, čo a koľko toho naložili do auta, ale asi po 10 minútach sa E. E. vrátil do auta, dal svedkovi papiere na cestu, ktoré si svedok nepozrel, a odišli do Sládkovičova. Nakoniec svedok dostal od E. E. 500,- Sk za cestu a odišiel domov.

Svedok Š. Z., v prípravnom konaní dňa 15.11.2004 vypovedal, že asi v novembri 2003 si od neho E. E. požičal vozidlo zn. Mercedes Vario, G.: B.-XXXAS, červenej farby. Vozidlo bolo skriňové, s nosnosťou do 3,5 t a s dverami na nakladanie zozadu a z boku. Svedok nevedel uviesť na aký účel E. E. auto potreboval.

Svedok D. Z., referent Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície Nitra, v prípravnom konaní dňa 03.12.2003 vypovedal, že bol na žiadosť vyšetrovateľa prítomný pri nakladaní zaisteného tovaru konkrétne bielej elektroniky zn. PHILIPS, nachádzajúcej sa na paletách, ktorá bola nájdená pri prehliadke iných priestorov v priestoroch firmy VYHYS v katastrálnom území obce Podtureň, časť Tureň v okrese Liptovský Mikuláš, a to v hale č. 4. Svedok vypovedal, že pri nakladaní uvedených palet na políciu pristavený kamión našiel na zemi v hale č. 4 dodací list č. 125/2003 zo dňa 17.09.2003 vystavený dodávateľom firmou H.A.W., s.r.o., Námestie Šoltésovej 3, Levice na odberateľa firmu EL-SAT, P. Z. Z., H. Z. X, F. Z..

Svedok Q. Q. S., od roku 2001 vlastník a konateľ spoločnosti H.A.W. s.r.o., v prípravnom konaní dňa 07.04.2010 vypovedal, že obžalovaného Imricha Straku nepoznal a vo vzťahu k obžalovanému A. S. sa vyjadril, že poznal nejakých S., z ktorých jeden bol Z. a druhý A., avšak v rokoch 2001 až 2004 nepoznal ani jedného z nich. Svedok vypovedal, že firma H.A.W. s.r.o. bola založená tak, že na jeseň roku 2001 za ním prišli dvaja páni, ktorých presné mená nevedel uviesť a navrhli mu, že založia servis s autami, ktorého konateľom mal byť on a takto by si zarobil peniaze. Títo páni mu vybavili živnosť a následne svedok jazdil spoločne s jedným z týchto pánov po celom Slovensku. Tento pán sa stretával s rôznymi mužmi, on ho vždy čakal v aute a občas podpísal jemu neznáme papiere. Svedok vypovedal, že on nevidel do činnosti predmetnej firmy, myslel si však, že bola činná, nevedel s čím a ani s kým podnikala. Po predložení dodacieho listu č. 125/2003 zo dňa 17.09.2003, tento nepoznal, vyjadril sa, že pečiatku firmy H.A.W. s.r.o. na nej nepozná, pretože on pečiatku firmy nemal, ale mal ju ten druhý pán. Podpis na dodacom liste nebol jeho. Svedok poprel, že by on predmetný dodací list vystavil.

Podľa § 268 odsek 2 trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2014 prečítané znalecké posudky č. 175/2003 a č. 63/2003.

Zo znaleckého posudku č. 175/2003 vypracovaného znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej preprave, technický stav cestných vozidiel a stanovenie hodnoty cestných vozidiel P. A. N. vyplývalo, že hodnota nákladného motorového vozidla - ťahač zn. Renault Magnum R 380 G. H.-XXXCC, číslo karosérie N.: N. spolu s návesom zn. BSS NV 34.27.24 G. H.-XXXYE, N.: R., ktorých majiteľom bola firma SALI nákladná doprava P. K. so sídlom Q. Č. XX, D. X., Vráble predstavovala ku dňu 17.09.2003 pred poškodením čiastku 630 000,00,- Sk. Celková škoda spôsobená na jazdnej súprave jej neoprávneným použitím, navŕtaním zámku na dverách spolujazdca, prestrihnutím káblovania od štartéra, defektom na ľavom zadnom kolese návesu, prepichnutím plachty pri 2. ľavom stĺpiku zhora a chýbajúcimi 40 litrami nafty predstavovala čiastku 8 524,00,- Sk.

Zo znaleckého posudku č. 63/2003 vypracovaného znalcom z odboru bytové zariadenie, odvetvie nábytok, odvetvie bytové doplnky, priemyselný a spotrebný tovar M. R. L. E. vyplývalo, že hodnota odcudzených vecí (golasada, 20 kusov vidlicových očkových kľúčov a autochladničky) predstavovala sumu 5 260,- Sk.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osoby obžalovaných sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z výdavkového a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 25.7.2003 súd zistil, že firma SALI (Straka) nákladná doprava vyplatila sumu vo výške 600 000,00,- Sk spoločnosti Pro Bros s.r.o. (S.) za účelom úhrady faktúry č. XXXXXX. Faktúra č. XXXXXX bola vystavená spoločnosťou PRO-Bros s.r.o., z dôvodu predaja návesu BSS NV 34.27.24 VN, N.: R. za kúpno-predajnú cenu 600 000,00,- Sk. Výdajka č. XXXXXX potvrdzovala skutočnosť, že náves BSS NV 34.27.24 VN, N.: R. bol vydaný Pro Bros s.r.o. dňa 14.07.2003 za sumu 490 000,00,- Sk.

Z výdavkového a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 16.6.2003 súd zistil, že firma SALI nákladná doprava vyplatila sumu vo výške 840 000,00,- Sk spoločnosti PRO-Bros s.r.o. za účelom úhrady faktúry č. XXXXXX. Faktúra č. XXXXXX bola vystavená spoločnosťou PRO-Bros s.r.o., z dôvodu predaja nákladného automobilu Renault AE 380 N.: N. za kúpno-predajnú cenu 840 000,00,- Sk. Výdajka č. XXXXXX potvrdzovala skutočnosť, že nákladný automobil Renault AE 380 N.: N. bol Pro Bros s.r.o. vydaný dňa 10.06.2003 za sumu 690 000,00,- Sk.

Z CMR, medzinárodného nákladného listu č. SK 0691089 súd zistil, že dňa 15.09.2003 bol spoločnosťou Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o., ulica Gen. W. Adresa 38, Bialystok, Poľská republika, odovzdaný tovar na prepravu v rozsahu 33 paliet dopravcovi K. P. Sali, D. X. XX, N.. Predmetný tovar bol určený pre príjemcu Philips Dap a.s. F&A DEPT, Francúzsko a bol naložený na nákladné vozidlo s G.:H.-XXXCC s návesom s G.: H.-XXXYE.

Z prekladu Jednotného colného dokladu (JCD) vyplývalo, že odosielateľ spoločnosť Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o., ulica Gen. W. Adresa 38, Bialystok, Poľská republika dňa 15.09.2003 odovzdala na prepravu 84 ks vysávačov naložených na 3 paletách, 672 ks elektrických čajníkov naložených na 4 paletách, 1794 ks. kávovarov naložených na 26 paletách, ktorých odberateľom mala byť spoločnosť Philips Dap a.s. F&A DEPT, Francúzsko. Prepravu tovaru zabezpečoval slovenský prepravca nákladným vozidlom s EČ:NR-037CC s návesom s EČ: NR-036YE. Obsah nákladu potvrdzoval aj preklad faktúry vystavenej Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o., dňa 15.9.2003.

Z aktuálneho odpisu z registra podnikateľov z Národného súdneho registra súd zistil, že spoločnosť Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o., bola registrovaná dňa 12.09.2001, ako spoločnosť s ručením obmedzeným.

Zo špecifikácií tovaru vyplývalo, že obsahom nákladu bolo 672 kusov elektrických čajníkov, naložených na štyroch paletách, v cena za jeden kus 12,50 eura a v celkovej hodnote 8400 ,- eur, 1750 kusov kávovarov, naložených na 25 paletách, v cene za jeden kus 12.50,- eura a v celkovej hodnote 21 875,- eur, 44 kusov kávovarov, naložených na jednej palete, v cene za jeden kus 18,50,- eura a v celkovej hodnote 814,- eur a 84 kusov vysávačov, naložených na troch paletách, v cene za jeden kus 56,- eura a v celkovej hodnote 4704,- eur. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj faktúrou zo dňa 15.9.2003 č. XXXXXX.

Z potvrdenia o poistení zodpovednosti vyplývalo, že nákladné vozidlo Renault AE 380 N.: N. s G.:H.-XXXCC a náves BSS NV 34.27.24 VN, N.: R. s G.: H.-XXXYE, patriace spoločnosti SALI nákladná doprava K. P., trvale bytom D. X. XX, bolo od 30.06.2003 poistené spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s..

Z technického preukazu H. XXXYE vyplývalo, že náves BSS NV 34.27.24 VN, N.: R. s G.: H.-XXXYE od 23.06.2003 patril spoločnosti Nákladná doprava - P. K. - Fi Sali.

Z Technického preukazu K. XXXAF vyplývalo, že nákladný automobil Renault AE 380 N.: N. bol dňa 23.06.2003 z pôvodného vlastníka Autodoprava- Surovec prevedené na spoločnosť Sali nákladná doprava Straka Imrich a bolo mu pridelené nové evidenčné číslo H.-XXXCC.

Z technického preukazu K. XXXYB vyplývalo, že náves BSS NV 34.27.24 VN, N.: R. bol dňa 23.06.2003 z pôvodného vlastníka Surcomp prevedený na spoločnosť Sali nákladná doprava Straka Imrich a bolo mu pridelené nové evidenčné číslo H.-XXXYE.

Zo špecifikácii pracovnej náplne M. F. vyplývalo, že od 01.12.199 bol vo funkcii námestníka správy majetku - podpredsedom družstva Jednota, spotrebné družstvo, ul. 1. mája 54, Liptovský Mikuláš.

Z výpisu listu vlastníctva č. XXX, Katastrálne územie Podtureň súd zistil, že výlučným vlastníkom zastavaných plôch a nádvorí na parc. číslach XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX B. XX B. XXX/XX bola spoločnosť Essel Nova, a.s., Slovenská Lupča, Lupčianska 57. Stavby postavené na parc. číslo XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX boli podľa výpisu z listu vlastníctva č. 357, Katastrálne územie Podtureň, v spoluvlastníckom podiele spoločnosti Essel Nova, a.s., Slovenská Lupča, Lupčianska 57 v podiele 3/5 a spoločnosti COOP Jednota Liptovský Mikuláš, spotrebné družstvo, ul. 1. mája 54, Liptovský Mikuláš v podiele 2/5.

Zo správy Mestského úradu Tlmače ohľadne B. F. a z úmrtného listu súd zistil, že svedok B. F. zomrel dňa XX.XX.XXXX v Leviciach.

Z technického preukazu motorového prípojného vozidla O. XXXAS vyplývalo, že vlastníkom Mercedesu Benz XXX M. XXXX N. bol od 18.10.2001 Z. Š. - Plynex.

Z previerky výpovede na mieste zo dňa 04.11.2003 a z fotodokumentácie k nej vyhotovenej vyplynulo, že svedok E. E. názorne ukázal, ako asi pred mesiacom v objekte firmy VYHYS a Jednoty z hangáru č. 3 a 4 bral od obžalovaného A. S. tovar, elektroniku zn. Philips.

Z Dodacieho listu č. 12503 vyplývalo, že dňa 17.09.2003 bol dodávateľom H.A.W., spol. s.r.o. vystavený predmetný dodací list pre odberateľa EL-SAT, P. Z. Z. na tovar, a to na 84 ks vysávačov, 672 ks rychlovarných kanvíc a 1794 ks kávovarov za celkovú cenu 2.108.880,- Sk. Predmetný dodací list bol opatrený pečiatkou a podpísaný iba spoločnosťou H.A.W., spol. s.r.o..

Z výpisu z Obchodného registra H.A.W, spol. s r. o., súd zistil, že jediným spoločníkom a konateľom predmetnej spoločnosti v čase od 30.11.2001 do 04.05.2004 bol Q.. Q. S..

Zo zápisnice o rekognícii, v ktorej bola poznávajúcou osobou E. E. a opoznávanou osobou A. S. súd zistil, že svedok E. E. zhodne dvakrát bez problémov vo fotoalbeume č. 1 a fotoalbeume č. 2 označil obžalovaného A.H. S., ako osobu, ktorú osobne pozná asi 4 roky a naposledy sa s ňou stretol 01.11.2003.

Zo zápisnice o rekognícii, v ktorej bola poznávajúcou osobou P. K. a opoznávanou osobou A. S. súd zistil, že obžalovaný P. K. zhodne dvakrát bez problémov vo fotoalbeume č. 1 a fotoalbeume č. 2 označil obžalovaného A. S., ako osobu A. zo T., s ktorou sa viackrát osobne stretol a spoznal ho podľa tváre, vlasov a podľa plešiny.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov zo dňa 04.11.2003 súd zistil, že v priestoroch firmy VYHYS, katastrálne územie obce Podtureň, časť Tureň, hangár č. 4, ktorý bol v prenájme firmy ELSAT, P. Z. Z., sa dňa 04.11.2003 nachádzalo 18 ks neporušených palet s výrobkami zn. Philips s označením CUCINA COFFEEMAKER HD 7502/31 (na jednej palete bolo 35 škatúl a v jednej škatuli boli dva kusy), jedna načatá paleta s 21 ks škatúl s výrobkami zn. Philips s označením CUCINA COFFEEMAKER HD 7502/31, dve neporušené palety s výrobkami zn. Philips Kettle HD 4627/18 (na jednej palete bolo 42 škatúl a v jednej škatuli 4 výrobky) a jedna načatá paleta s výrobkami zn. Philips Kettle HD 4627/18 (na jednej palete bolo 42 škatúl a v jednej škatuli 4 výrobky).

Z potvrdenia o vrátení vecí zo dňa 07.04.2004 vyplývalo, že dňa 07.04.2004 boli veci zaistené dňa 04.11.2003 pri prehliadke iných priestorov alebo pozemkov vrátené Z. E. M., zástupcovi poškodenej spoločnosti Philips Dap Industries Poland, sp. z. o. o..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 22.09.2003 vyplývalo, že dňa 22.09.2003 bola uskutočnená obhliadka dvoru patriaceho spoločnosti AGF s.r.o. Vráble, nachádzajúceho sa na adrese D. X. Č.. XXX, N., pri ktorej neboli zaistené žiadne upotrebitelné stopy. Z opisu miesta činu vyplývalo, že do dvora sa vchádzalo z hlavnej cesty cez hnedú dvojkrídlovú bránu. Na dvore sa nachádzali rôzne osobné motorové vozidlá a miesto, kde bolo predmetné nákladné vozidlo odstavené, bolo prázdne. V okolí tohto miesta sa nachádzali rôzne stroje na poľnohospodársku výrobu a podklad parkoviska mal asfaltový povrch.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 22.09.2003 vyplývalo, že v pravom jazdnom pruhu na hlavnej ceste v Obci Kozárovce, v smere Kozárovce - Tlmače sa nachádzalo odstavené nákladné

motorové vozidlo zn. Renault, G.: H.-XXXCC. Kabína vozidla bola nepoškodená, dvere od vodiča, ako aj od spolujazdca boli privreté a nepoškodené, avšak zámok na dverách spolujazdca bol prevíťaný. Vnútro kabíny bolo nepoškodené. Náves s G.: H.-XXXYE bol pokrytý červenou plachtou, nepoškodený a prázdny. Na mieste činu neboli zaistené žiadne upotrebitelné stopy.

Z odpovede Národnej banky Slovenska zo dňa 08.02.2006 vyplývalo, že dňa 18.09.2003 mal kurz EUR/SKK hodnotu 1 EUR = 41,341 SKK.

Z odpisu registra trestov, ako aj z ďalších správ o povesti súd zistil, že obžalovaný A. S. nebol súdne trestaný. Avšak podľa lustrácie v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky je voči obžalovanému vedených štyri trestné stíhania. Podľa lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže bol obžalovaný A. S. od 16.10.2010 v prokurátorskej väzbe pod sp. zn. 2PV 373/10 na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. Tp 166/2010. Podľa správy Okresného úradu Bratislava III., Obvodného úradu Bratislava, Obvodného úradu Zvolen a Obvodného úradu Banská Bystrica nebol obžalovaný priestupkovo prejednávaný na odbore všeobecnej vnútornej správy. Rovnako nebol prejednávaný Miestnym úradom Bratislava Nové Mesto. Zo správy Daňového úradu Bratislava III. vyplývalo, že obžalovaný bol registrovaný na predmetnom daňovom úrade na dani z príjmov fyzických osôb a boli voči nemu evidované daňové nedoplatky. Zo správy Mesta Zvolen súd zistil, obžalovaný A. S. nemal v Meste Zvolen evidovaný trvalý pobyt, ale podľa správy Mestského úradu v Banskej Bystrici mal obžalovaný od 25.05.2009 prehlásený trvalý pobyt z adresy Bratislava, Nové Mesto, Bellova 63 na adresu Banská Bystrica, Tulska 23. Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica vyplývalo, že obžalovaný dávky v nezamestnanosti nepoberal a v období od 01.05.1990 do 31.05.1999 bol samostatne zárobkovo činnou osobou, od 01.02.1995 do 07.01.1998 bol zamestnaný v spoločnosti DEXRON, s.r.o., od 01.06.1999 do 31.12.2000 bol samostatne zárobkovo činnou osobou a zároveň od 01.06.1999 do 31.12.2009 bol zamestnaný v spoločnosti Modrý vrch, s.r.o.. Zo správy Daňového úradu Zvolen, na Modrý vrch s.r.o. a z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, na Modrý vrch s. r. o. vyplývalo, že spoločnosť Modrý vrch s.r.o. bola spoločnosťou, ktorú vlastnil obžalovaný A. S. spoločne s Z. S. od 21.03.1996, pričom konateľom spoločnosti bol obžalovaný, ktorý zastupoval spoločnosť a konal v jej mene samostatne. Predmetná spoločnosť podávala daňové priznania v zákonom stanovených lehotách a nemala evidované žiadne nedoplatky.

Z odpisu registra trestov, ako aj z ďalších správ o povesti súd zistil, že obžalovaný P. K. bol trikrát súdne trestaný a v dvoch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený a v trestnej veci Okresného súdu Bratislava 1 v ktorej bol obžalovaný trestným rozkazom sp. zn. 1T/4/2010 zo dňa 26.01.2010, právoplatným dňa 24.02.2010 uznaný vinným pre pokračujúci trestný čin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 k § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších prepisov a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva a pol roka. V tejto súvislosti súd ako predbežnú otázku podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyriešil, či bol alebo nebol obžalovaný straka zo zákona osvedčený a rozhodol tak, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 1T/4/2010 sa obžalovaný K. osvedčil, pretože súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, ktorá uplynula dňa 24.08.2012, neurobil rozhodnutie podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona. Podľa lustrácie v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo voči obžalovanému P. K. vedených päť trestných stíhaní a podľa lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky dve trestné konania na súde. Podľa správy Okresného úradu Nitra a Obvodného úradu Nitra nebol obžalovaný priestupkovo prejednávaný na odbore všeobecnej vnútornej správy. Rovnako nebol obžalovaný prejednávaný Mestským úradom Vrábľa a neboli na neho vznesené žiadne pripomienky, či sťažnosti na jeho správanie. Z výpisu zo Živnostenského registra na obžalovaného P. K. súd zistil, že obžalovaný podnikal pod obchodným menom P. K. Sali s predmetom podnikania cestná nákladná doprava, výkopové a búracie práce, predaj dvojstopových motorových vozidiel, predaj nákladných automobilov, návosov a prívesov, predaj súčiastok a príslušenstva dvojstopových motorových vozidiel, sprostredkovanie obchodu v rámci voľnej živnosti, kúpa tovaru za účelom ďalšieho predaja a predaj, maloobchod mimo predajne - ovocie, zelenina, zemiaky a sprostredkovanie dopravy. Zo správy Daňového úradu Vrábľa súd zistil, že obžalovaný bol registrovaný na Daňovom úrade Vrábľa od 25.01.1991, svoje daňové povinnosti si riadne plnil a nemal evidované žiadne nedoplatky. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplývalo, že obžalovaný nebol v Sociálnej poisťovni registrovaný u žiadneho zamestnávateľa, ani ako samostatne zárobkovo

činná osoba a ani si nepodal žiadosť o dávky v nezamestnanosti. Sociálna poisťovňa evidovala obžalovaného ako samostatne zárobkovo činnú osobu v období od 01.03.1991 do 30.06.2004.

Z úmrtného listu P. P. A. vyplývalo, že svedok P. P. A. zomrel dňa 16.06.2013 vo Zvolene.

Zo správ Okresného súdu Bratislava II. vyplývalo, že ich trestné spisy vedené proti obžalovanému Proksovi pod sp. zn. 3T/52/2013 a 4T/53/2012 nebolo možné zabezpečiť, nakoľko tieto trestné konania neboli právoplatne skončené a Okresný súd Bratislava II. v nich konal na hlavnom pojednávaní.

Zo správy Okresného súdu Prešov vyplývalo, že trestný spis vedený na predmetnom súde pod sp. zn. 4T/114/2014 proti obžalovanému S. nebolo možné zabezpečiť, nakoľko predmetná trestná vec nebola doposiaľ právoplatne skončená.

Z mailovej správy Okresného súdu Bratislava III. vyplývalo, že voči obžalovanému A. S. sa na Okresnom súde Bratislava III. nevedlo žiadne trestné stíhanie.

Z prílohy k vyšetrovaciemu spisu - Kniha príchodov a odchodov motorových vozidiel súd zistil, že dňa 18.09.2003 o 20.17 hod. prišlo za P. Z. do areálu spoločnosti AGF za účelom dovozu tovaru vozidlo s G.: H.-XXXCC, ktorá patrila nákladnému vozidlu zn. Renault Magnum R380, N.: N. XXXXXX, rok výroby 1990, bielej farby, za ktorým bol napojený náves zn. BSSNV34.27.24, G.: H.-XXXYE, N.: R., rok výroby 1988 a odišiel o 22.21 hod..

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a mal tak za preukázané, že žalovaný skutok sa stal a že tento vykazuje znaky prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 1 k § 247 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorý obžalovaní svojím konaním naplnili tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

K záveru, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v rozsudku a že je aj správne označeným trestným činom, ktorý spáchali obaja obžalovaní ako spolupáchatelia, dospel súd aj s poukazom na hodnotenie výpovede obžalovaného Imricha Straku, svedkov ako aj ďalších, najmä listinných dôkazov.

Spáchanie skutku bolo preukázané predovšetkým výpoveďou spoluobžalovaného Imricha Straku, výpoveďou svedka A. ako vodiča kamiónu, strážnikov v areáli objektu AGF, s.r.o. ako aj objektu Vyhys, svedkov Z., E.. Z týchto dôkazov bolo preukázané, že dňa 15.09.2003 obžalovaný P. K. poslal svojho šoféra A. s nákladným vozidlo Renault po bielu techniku do Poľska. Tento svedok dovezol na návěse do areálu spoločnosti AGF, s.r.o. tovar, ktorý bol určený do Francúzska na územie Slovenska dňa 17.09.2003 (dôkazy: obžalovaného K. výpovede svedkov A., E., Z.). Toto motorové vozidlo s návěsom s bielou technikou dal spoluobžalovaný Imrich K. dňa 18.09.2003 do dispozície spoluobžalovanému A. S., ktorý K. za to sľúbil odmenu 300.000,-Sk. Spoluobžalovaný A. S. následne zabezpečil odjazd vozidla s návěsom do priestorov areálu Vyhys v katastrálnom území Podtureň, ktoré si prenajal A. S. od svedka Z., tovar vyložil svedok O. (dôkazy: výpovede svedkov Z. B. O.). Nakoľko boli obžalovaní dohodnutí, že ohlásia krádež vozidla s tovarom, dňa 22.09.2003 nahlásil svedok Z. A. polícii odcudzenie tohto motorového vozidla aj spolu s tovarom. Ťahač s prázdny návěsom sa našiel dňa 22.09.2003 v obci Kozárovce pri Vrábľoch (dôkaz: zápisnica o ohliadke miesta činu zo dňa 22.09.2003).

Účasť obžalovaných na spáchaní tohto skutku a ich zavinenie je bez dôvodných pochybností preukázané predovšetkým výpoveďou obžalovaného P. K.u. V tomto smere poukázal súd na pomerne podrobné popísanie všetkých okolností spáchania skutku za účasti obžalovaného A. S. a na skutočnosť, že jeho výpovedi zodpovedajú a korešpondujú ďalšie vykonané dôkazy a to najmä vyššie popísané dôkazy a to zápisnice o ohliadke miesta činu tak z miesta nálezu motorového vozidla, z miesta nálezu zvyšnej časti odcudzeného tovaru v objekte areálu spoločnosti Vyhys a v neposlednom rade svedeckými výpoveďami strážnikov v objektoch AGF, s.r.o. a Vyhys ako aj výpovede svedka O., ktorý uviedol, že vykládku tovaru vykonával pre svojho šéfa Z., ale v podstate išlo o vykládku pre A. zo T. (S.).

Ďalším dôkazom podporujúcim tvrdenie obžalovaného P. K., že išlo o fingovanú krádež vozidla s tovarom, s úmyslom ukradnúť len tovar dovezený z Poľska zo strany obžalovaných boli výpovede svedkov Z., ktorý potvrdil, že obžalovaný si od neho požičal priestory na uskladnenie bielej techniky (okolo 30 paliet), ktorú aj S. sám do vybaveného areálu dovezol, ďalej svedkov E., Z., D. B. O., ktorí zhodne uviedli, že tovar, ktorý vyskladňovali alebo prevzali v areáli Vyhys pri Liptovskom Hrádku patril vlastne obžalovanému A. S.. To, že išlo naozaj o fingovanú krádež bielej techniky zn. Philips bolo

podporené aj tým, že vyprázdnený náves a kamión sa naozaj bez akéhokoľvek poškodenia našli v Kozárovciach (dôkaz: zápisnica o ohliadke miesta činu zo dňa 22.09.2003).

Skutočnosť, že „odcudzený“ kamión bol naložený tovarom - bielou technikou zn. Philip bolo obžalovaného P. K., výpoveďou svedka A. ako aj listinnými dokladmi JCD a CMR.

Týmito dôkazmi bola v dostatočnej miere vyvrátená aj obrana obžalovaného A. S., že on bielu techniku kúpil od R. F. z R.. R. F.cko totiž zomrel 24.04.2005 v Leviciach, ktorého angažovanosť v danom prípade bola ale spochybnená tým, že obžalovaný S. túto skutočnosť na svoju obranu uviedol v prípravnom konaní až dňa 22.02.2006, teda v čase, keď bolo zrejmé, že R. F. už zomrel a nemohol túto skutočnosť ani potvrdiť ani vyvrátiť. Svedkovia U. K. a P. P. A. síce potvrdili zainteresovanosť R. F., ale tieto výpovede súd považoval len za snahu pomôcť obžalovanému, svojmu dlhoročnému známemu. Rovnako súd vyhodnotil aj výpoveď svedka K. ohľadne obrany S., že jeho obvinenie zo strany K. bolo pomstou za to, že on mu predal ťahač aj návesom za drahšie ako ich on sám od K. kúpil.

Opísaného konania sa obžalovaní dopustili tým, že spoločným konaním sa na škodu si prisvojili bielu techniku v hodnote 35.793 eur, teda spôsobili takým činom škodu značnú a naplnili tak všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a to konaním vykazujúcim priamy úmysel podľa § 4 písm. a) Tr. zák..

Pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného A. S., toto vyplynulo aj zo skutočnosti, že obžalovaný S. pri vykladaní tovaru dňa 18.09.2003 od 20.17 hod. do 22.21 hod. v areáli Vyhys pri Liptovskom Hrádku (dôkaz: kniha príchod a odchov motorových vozidiel), ktorý bol, podľa tejto knihy príchodov a odchodov motorových vozidiel areálu Vyhys, dovezený K. nákladným vozidlom, teda presne tým istým vozidlom, ktorým sa realizovala preprava bielej techniky zn. Philips z Poľska, v priestoroch, ktorý vybavil pre obžalovaného S. P. Z. Z., dal svedkovi Z. dodací list č. 125/2003 s dátumom 17.09.2003, hoci v tento deň bol ťahač s návesom ešte v objekte AGF, s.r.o. pri Vrábľoch (dôkazy: výpovede svedkov T., M. K., L. E., F. Z., Q. C.). V tejto súvislosti súd považoval za potrebné dodať, že ak by bolo pravdou tvrdenie obžalovaného S., že on nič spoločné s krádežou bielej techniky zn. Philips dovezenej z Poľska nemal, nemal by ani nikdy možnosť, aby sa K. ťahač s návesom plným bielej techniky dostal do sféry jeho dispozície. O spoluúčasti obžalovaného S. na tomto trestnom čine svedčili aj údaje na dodacom liste č. 125/2003 z 17.09.2003. Z nich vyplývalo, že dodávateľom bola H.A.W., s.r.o., spoločnosť, kde konateľ vykonával v tomto období svedok Q. S., podľa vlastných slov, ako biely kôň a odberateľom bol Z. Z., ktorý tento dodací list od S. prevzal (dôkaz: výpoveď svedka Z.). Podľa tohto dodacieho listu malo ísť o presne ten istý tovar, ktorý bol dovezený dňa 17.09.2003 z Poľska kamiónom patriacom obžalovanému K. i do areálu AGF, s.r.o., kde obžalovaný K. svoje nákladné autá zvykol parkovať. Zavinenie obžalovaného S. tiež vyplynulo zo skutočnosti, že tovar bol privezený vo večerných hodinách do Liptovského Hrádku (podľa knihy príchodov a odchodov sa vyskladňoval od 20:17 hod. do 22.21 hod.), bez toho, aby svedok Z. za tovar, ktorý prevzal od obžalovaného S. na základe dodacieho listu č. 125/2003, niečo zaň zaplatil a bez jasného dohodnutia zmluvných podmienok pri uskladnení tovaru a bez zabezpečenia odmeny svedkovi Z. za uskladnenie tovaru v monitorovaných priestoroch.

Stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných v zmysle § 3 odsek 4 Tr. zák. bol určovaný predovšetkým záujmom štátu na ochrane vlastníctva a rozsahom takto vzniknutej škody. Z hľadiska osobných pomerov obžalovaných bolo zistené, že obžalovaný A. S. nebol doteraz súdne trestaný, obžalovaný P. K. bol trikrát súdne trestaný a zakaždým, po vyriešení predbežnej otázky súdom podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku, sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Súd po zhodnotení všetkých určujúcich kritérií vo vzťahu k druhu a výmeru trestu a jeho účelu tak, ako sú uvedené v § 23 odsek 1 Tr. zák., § 31 odsek 1 Tr. zák. dospel k nasledovným záverom. Pokiaľ išlo o tresty ukladané obžalovaným, súd pri ukladaní trestu u oboch obžalovaných prihliadol na dĺžku trestného konania a teda dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva akými sú zložitnosť prípadu, chovanie sťažovateľa, chovanie štátnych orgánov a podobne. V žiadnom z rozhodnutí súdu nie je síce konkretizovaná dĺžka doby, ktorú je možné považovať za primeranú. Je neprijateľné zastavenie trestného stíhania z dôvodov prietahov v konaní, avšak neprimeranosť dĺžky trestného konania sa môže prejavovať v zmiernení trestu.

Z týchto dôvodov preto súd, vzhľadom na neprimeranú dĺžku trestného konania v danej veci, keď od spáchania skutku uplynulo takmer 12 rokov a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že dané prietahy nespôsobili svojim konaním obžalovaní, dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovaným v rámci zákonnej výmery, t.j. 2-8 rokov by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne a najmä by nespĺnilo svoj účel ani z hľadiska generálnej a ani individuálnej prevencie.

Preto súd pri ukladaní trestu obžalovaným postupoval podľa § 40 odsek 1, odsek 4 písmeno d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a uložil obžalovaným tresty pod dolnú trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom a to v § 247 odsek 4 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu jednotlivým obžalovaným prihliadol na osoby obžalovaných a v prípade obžalovaného P. K. najmä na skutočnosť, že svojím postojom pomohol orgánom činným v trestnom konaní odhaliť trestnú činnosť a prispel k usvedčeniu druhého páchatel'a trestnej činnosti tým, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a preto v jeho prípade prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 33 písmeno g), ch), i), j) Trestného zákona a uložil mu trest v nižšej výmere ako spoluobžalovanému A. S., t.j. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jeden rok. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených poľahčujúcich okolností u obžalovaného A. S., okrem § 33 písmeno g) Trestného zákona uložil tomuto obžalovanému trest odňatia slobody na 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Súd poškodenú právnickú osobu odkázal s jej nárokom na náhradu škody, pretože zo spisového materiálu nebolo možné zistiť, koľko z odcudzeného tovaru bolo spoločnosti Philips Dap Industries Poland sp z.o.o. vrátené a koľko nie, pričom poškodená právnická osoba si uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej cene tovaru, ktorý mal byť prepravený do Francúzska. V tomto smere dokazovanie ohľadne škody by preto presiahlo potreby trestného konania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.